

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,
JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις τῆς ἡδομάδος, τὴν Πέμπτην καὶ Κυριακὴν. — Ἡ τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 40 δραχμ. κατ' ἔτος προληπτῶς. — Ἡ τιμὴ τῶν καταχωρήσεων θίλει εἶσθαι 30 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ φύλλου, καὶ 12 λεπτά διὰ τὸν στίχον τοῦ Παραρτήματος. — Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθῆναις μὴν εἰς τὸν ἑργασζόμενον ἐντὸς τοῦ Καταστήματος τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τῶν Ταχυδρομείων διαπεραιωτὴν τῶν Β. Ἑφημερίδων εἰς διὰ τῆς ἑπαρχίας παρὰ τοῖς Διοικηταῖς τῶν ταχυδρομείων, καὶ ἔκτος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῖς Κυρίοις ἑλλήνων Προξένους.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 dr par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ 4 Μαΐου. 1841.

DIMANCHE 16 Mai 1841.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 3 Μαΐου 1841.

Ἀντικείμενον τῆς γενικῆς προσοχῆς καὶ θέμα πολλῶν συζητήσεων κατέστησαν πρό τινων ἡμερῶν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί. Καὶ ἡ προσοχὴ αὕτη καὶ αἱ συζητήσεις περὶ ὧν ὁ λόγος εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡδὴ ζωηρὸν μέρος, καὶ ὁ τύπος τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ἔχουσι τι τὸ παράδοξον ἀπ' ἐναντίας παράδοξον ἤθελεν εἶσθαι βέβαια ἂν ἄλλως εἶχον τὰ πράγματα καθ' ἣν στιγμὴν, προκειμένου περὶ δημοτικῶν ἐκλογῶν, τοιαῦτα καὶ τοιαῦτα συμφύροντα ἔρχονται ἡδὴ εἰς σύγκρουσιν. Οὐχ' ἦτοιν ὅμως νομίζομεν χροῖος μας νὰ ἐκφράσωμεν τὴν περὶ τῶν εἰρημνέων ἐκλογῶν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ μὴ μένῃ εἰς τὸ ἐξῆς εἰς κανένα ἢ παραμικρὰ ἀμφιβολίαν περὶ τῆς διαγωγῆς τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ τηρήσῃ.

Ἐν γένει ἐπαρτηρήσαμεν ὅτι εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἄνθρωποι τινες ἐνόμισαν ὅτι εἰμποροῦν νὰ διευθύνωσι κατὰ τὸ δοκίμν αὐτοῖς τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων ψήφον καὶ ἐτι ἐντεῦθεν ἐγεννήθησαν ἐναχῶς ἀντιζηλῖαι ὅσακις ἀντεπαράτασσοντο ἀποκλειστικαί τινες ἰδέαι τῶν ὁποίων τὴν βεβαιότητα ὁ εἰρηνικὸς λαὸς εἶχεν ἀναμριβόλως τὸ δικαίωμα νὰ θεωρῇ πρό πολλοῦ παρεκλυθῆναι. Ὡς ἐκ τῆς πάλης ταύτης προέκυψαν ἀμειδίαιτες δυσσεβασκαίαι διὰ τὰς ὁποίας μὲ θλίψιν μας ἴδαμεν ὅτι ἐν ᾧ αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ σκοποῦν κύριον εἶχον τὸν θαύματον τῶν ἀληθῶν τοπικῶν συμφερόντων, ἄνθρωποι τινες ἐνόμισαν ὅτι δύνανται νὰ τὰς μεταχειρισθῶσι πρὸς ἀναγένεσιν ἀρχαίων ἀξιώσεων. Ἐντεῦθεν παράπονα παντοειδῆ διηγήθησαν ἅμα μετὰ τὸ πέρας πολλῶν ἐκλογῶν, καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ βεβαιωθῇ οἰκοθεν περὶ τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἀληθείας τῶν πραγμάτων. Ἀπὸ δὲ τὰς ραδιοργίας τὰς περὶ τῶν ἐκλογῶν γενομένας ἠπατήθησαν πολλοὶ ἄλλην μεγάλην ἀπάτην τὴν ἐξῆς, ὅτι δηλαδὴ ἡ ἀκριβεία τῶν πραγμάτων ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τὴν Κυβέρνησιν, ἥ ὅτι συμφύροντά τινα ἢ πολιτικὰ φρονήματα ἐπροτιμῶντο παρ' αὐτῆς ἀπὸ ἄλλων καὶ περὶ τῆς ἀπάτης ταύτης σκοποῦν κυρίως ἔχομεν νὰ φωτίσωμεν τὴν κοινὴν γνώμην.

Προκειμένου περὶ ἐκλογῶν, ἡ Κυβέρνησις μῆτε δύναται, μῆτε θέλει νὰ λάβῃ παντάπασιν ὑπ' ὄψιν τὰ ἰδιωτικὰ οὐτινος δήποτε συμφέροντα, μῆτε ἐφρόντισέ ποτε νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀτομικὰ φρονήματα ἢ συμφέροντα τῶν ἐκλογέων. Ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, δὲν ἔχει εἰμὴ ἐν καὶ μόνον καθήκον νὰ ἐκπληρώσῃ, τὴν ἀκριβῆ, ἀμερόληπτον καὶ εὐσυνείδητον τήρησιν τοῦ νόμου, διότι πρό πάντων νομίζει χροῖος τῆς νὰ ἐπιτηρεθῇ εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποία ἡ νομοθεσία μας παρέχει εἰς ὅλον ἐν γένει τὸν λαὸν καὶ εἰς ἕκαστον αὐτοῦ ἀτομον ἀνευ διακρίσεως πολιτικοῦ φρονήματος ἢ κόμματος. Ἐπομένως ἡ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ἀπ' ἐνὸς τὰ παράπονα ὅσα διηγήθησαν κατὰ τοῦ ἀποτελέσματος τινῶν ἐκλογῶν, καὶ ἀπ' ἑτέρου τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν τούτων προτεινομένους λόγους, δὲν θέλει ἀσχοληθῇ, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ βεβαιώσῃ ἂν διετηρήθῃ ἡ πρὸς βεβαιότητα ὁ νόμος ὁ μόνος αὐτῆς κανὼν καὶ ἐπομένως ἀπὸ μόνον αὐτὸν θέλει ὀδηγηθῇ ἂν πρέπει νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ νὰ ἀκυρώσῃ τὰς διμφοσιδουμένας ἐκλογάς.

Οὕτω δὲ ποιούσα ἡ Κυβέρνησις εἶναι πεπεισμένη, ὅτι ἀκολουθεῖ τὴν φρονιμωτέραν εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις διαγωγὴν, καὶ συγχρόνως τὴν συμφωνωτέραν μὲ τ' ἀληθῆ τοῦ ἔθνους συμφέροντα καὶ μὲ τὰς ὁποίας ἔχει ἀνάγκας τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Καὶ διὰ νὰ συμπεριθῇ πᾶς τις εὐσυνείδητος ἄνθρωπος τὴν πεπειθῆσιν ταύτην, δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ ἐξετάσῃ τί πρό πάντων πρόκειται νὰ θεμελιωθῇ ἐν τῇ Ἑλλάδι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ παρόντος αὐτῆς καὶ τοῦ μέλλοντος. Εἶναι πρόδηλον ὅτι πρό πάντων εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀρισθῇ τὸ σύμπαν τῶν μετεωριζομένων τοπικῶν καὶ ἀτομικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποία ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπαναστάσεως καταστραφέντος συστήματος δὲν ἐκατόρθωσαν ἀκόμη νὰ προσηλωθῶσι εἰς ἐν νέον στοιχείον οὐδὲ νὰ συγκροτήσωσι κοινωνικὸν σῶμα μ' ὅλην τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν αὐτοῖς ζωοφόρον ζυμὴν τάξεως. Ἐνὶ λόγῳ τὰ διάφορα ταῦτα συμφέροντα ἔχουν χρεῖαν νέου τινος κέντρου, νέας προστασίας. Ἀλλ' ἄνθρωποι τινες φρονούσιν ἤδη, τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰς ἀποπείρας εἰς τὰς ὁποίας δίδουν ἀφορμὴν αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι ἄνθρωποι τινες φρονούσιν τὴν σήμερον ὅτι δύνανται νὰ παύσωσι παρὰ τῇ Κυβερνήσει τὸ πρόσωπον τῶν μετὰ τοῦ θρόνου καὶ τοῦ λαοῦ προστατῶν καὶ μεσιτῶν, καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην νομίζει ἡ Κυβέρνησις χροῖος τῆς νὰ ψεύσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ λαοῦ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἰδίας αὐτῆς ἀξιοπροπέας. Ὅ,τι μάλιστα διακρίνει τὸ σημερινὸν σύστημα ἀπὸ τὸ σύστημα κατὰ τοῦ ὁποίου ὠπλίσθη ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ δύναμις τῶν νόμων, ἐνώπιον τῆς ὁποίας

INTERIEUR.

ATHENES, le 15 Mai 1841.

Les élections municipales sont depuis quelques jours l'objet d'une attention générale et le sujet d'assez vives discussions, auxquelles la presse d'Athènes a déjà pris une part assez animée. Ni cette attention, ni ces discussions n'ont rien que de fort naturel, et on concevrait difficilement que les choses se passassent autrement dans toute circonstance où, comme lors des élections communales, une foule d'intérêts de toute nature se trouvent en présence. Cependant, et bien que les faits n'offrent rien qui sorte de la ligne ordinaire, nous pensons devoir ici exprimer la pensée du gouvernement à l'égard des élections communales, afin qu'à l'avenir nul ne puisse entretenir aucun doute à l'égard de la conduite qu'il aura à adopter.

Nous avons en général remarqué, que lors des élections municipales certaines personnes ont cru pouvoir influencer le libre choix des élections et que des rivalités se sont parfois élevées, et dans lesquelles se retrouvaient en face l'une de l'autre certaines idées exclusives, dont assurément les paisibles populations avaient le droit de croire le règne oublié pour jamais. De cette espèce de lutte sont résulté de mutuels mécontentemens, et l'on a vu avec douleur, que là on existait une occasion de faire triompher les vrais intérêts des divers localités, quelques personnes avaient pensé trouver un prétexte pour renouveler d'anciennes prétentions. Aussi des plaintes de diverses natures se sont-elles élevées immédiatement, quant au résultat des élections municipales de plusieurs communes, et le gouvernement s'est vu dans la nécessité de s'assurer par lui même de la régularité et de la vérité des faits.

Des manœuvres mises en jeu pour donner telle ou telle valeur aux élections, il est aussi résulté qu'une grave erreur s'est de nouveau glissée dans la pensée de bien des gens, savoir: que le gouvernement pouvait être trompé sur l'exactitude des faits, ou que certains intérêts, certaines nuances d'opinions politiques jouissaient, de sa part, de plus de bienveillance que certaines autres, et c'est surtout contre cette erreur que notre intention est de prévenir l'opinion publique.

Lorsqu'il s'agit d'élections, le gouvernement ne saurait et ne voudrait en aucune façon tenir le moindre compte des intérêts particuliers de qui que ce soit, et n'a pas le moins du monde songé à jeter un seul regard sur les opinions ou sur les intérêts individuels des électeurs. Le gouvernement dans ces circonstances ne se conçoit qu'une seule mission qu'il saura remplir: l'observation stricte, rigoureuse, désintéressée et consciencieuse de la loi, dans ses formes et dans ses vues générales. Car le gouvernement se croit surtout en devoir de veiller à la conservation des avantages que notre législation offre aux populations en général et à tous les individus en particulier, sans distinction aucune d'opinion ou de nuance politique.

Ainsi en présence des réclamations qui se sont élevées contre le résultat de certaines élections communales, comme en présence des raisons données en faveur de ce même résultat, le gouvernement, la loi à la main, ne s'occupera que de constater la conservation ou l'oubli de la légalité, pour confirmer ou annuler ensuite les élections à l'égard desquelles des contestations se sont élevées.

En agissant ainsi le gouvernement est convaincu qu'il accomplit dans les tems actuels l'œuvre la plus éminemment sage, et en même tems la plus favorable aux vrais intérêts des populations, la plus conforme aux besoins d'ordre et de tranquillité qui sont si impérieusement dictées au pays, par sa situation présente.

Au reste, pour partager à l'instant même cette conviction, tout homme consciencieux n'aura qu'à se demander ce qu'il importe avant tout de consolider en Grèce, en faveur du présent et en vue d'un avenir progressif. Il est bien évident qu'il s'agit avant tout de fixer la généralité flottante d'intérêts locaux et individuels qui, depuis que le système renversé par la révolution leur manque, n'ont pas encore pu se rallier à un élément nouveau, et n'ont pas encore pu, malgré le germe vivace d'ordre qu'ils portent en eux, se constituer en un corps social. Or, dans cet état transitoire de choses, quelques gens pensent encore, du moins sommes nous en droit de le supposer d'après les tentatives auxquelles les élections municipales semblent avoir donné lieu, quelques gens disons nous pensent encore pouvoir jouer près du gouvernement

να κρίνη ἂν ἦναι ἑασιμος ἢ μὴ ἡ ἀκυρωτικὴ ἀπόφασις τῆς ἀνωτέρας διοικητικῆς ἀρχῆς; (εἶπον ἑπαρχὸν διότι ὁ περὶ δῆμων νόμος εἶναι συντεταγμένος ἐπὶ τῇ θέσει τοῦ νομαρχικοῦ συστήματος) ἔπειτα ποῦ γίνεται λόγος περὶ τῆς δημαρχειακῆς ἐπιτροπῆς; εἰς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον πραγματεύεται περὶ ἐκλογῆς καὶ διορισμοῦ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν παρὶδρων· καὶ τοῦτο ὑποστηρίζει ἔτι μᾶλλον τὴν γνώμην, ὅτι αὕτη εἶναι ἡ δημαρχειακὴ ἐπιτροπὴ τὴν ὁποῖαν ἐννοεῖ ὁ νόμος. Ἄν δὲ ἀνατρέξωμεν καὶ εἰς τὴν πρακτικὴν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ. τοῦτου τοῦ νόμου παρατηροῦμεν ὅτι μέχρις οὗ ἀνεφύη τὸ περὶ δημαρχειας τῆς Ναυπλίας ζήτημα, δὲν ὑπάρχει παράδειγμα, ὅτι ἡ ἀκυρώσα τὴν δημαρχειαν ἀπόφασις τοῦ διοικητοῦ ἀπητήθη νὰ κοινοποιηθῇ ἢ ἐκοινοποιήθῃ, εἰς τὴν ἐπὶ ἐκλογῇ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐπιτροπὴν. Ἄλλ' ἢμπορεῖ τις νὰ μὲ ἀντιπροβάλῃ, δὲν προσέχονται ἀπορήματα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθρου τοῦτου τοῦ νόμου, μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ διοικητικοῦ συστήματος; καὶ ἐγὼ εἶμαι ἐντελέστατα τῆς γνώμης μου, καὶ νομίζω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐννοήσασα τὰ ἀπορήματα ταῦτα ἐνέκρινε νὰ διορθωθῇ καὶ τοῦτο τὸ μέρος τοῦ νόμου, ἀλλ' ἡ διόρθωσις δὲν ἐπρόφθασε νὰ γένῃ διὰ τὰς συμπεσοῦσας νέας δημαρχειας· μίαν τελευταίαν παρατήρησιν νομίζω χρέος μου, νὰ κάμω ὅτι ἀκυρομένης μιᾶς ἐκλογῆς πρὸς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, δὲν προκύπτει ἐκ τοῦτου καμμία προσβολὴ τῶν δημοτικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ὡς ἐσφαλμένως ἐνόμισαν τινὲς, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας τὰ δημοτικὰ δικαιώματα ἐξασφαλιζονται ἔτι περισσότερον διὰ τῆς ἐκ νέου συζητήσεως αὐτῶν.

Ὁ Αἰὼν εἰς δύο ἐπανειλημμένα φύλλα τοῦ μὲ φανὸς ἀγρίας καὶ ὑβριστικῆς προσβάλλει τὴν Γραμματεῖαν τῶν ἱστωρικῶν διὰ τὴν δημαρχειαν τοῦ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν δήμου Ἀνδανίας· διακρίνεται, ὅτι ἡ Γραμματεία ἐπραξε παρανομίαν διατάξασα νέαν ἐκλογὴν διὰ τὴν θέσιν τοῦ δημάρχου ὡς εἰσαχθέντος εἰς δίκην ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ διοικητοῦ καὶ δι' ἀδείας τῆς Γραμματείας, τοῦ δημαρχειάρχου Οἰκονομίδου ἀπειδεχθέντος διοικητικῶς ὡς ἐνόχου νοθεύσεως τῶν ψηφοδελτίων τῶν δαθέντων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· τὸν λέγομεν εἰς ἀπάντησιν, ὅτι ἡ Γραμματεία ἐπραξε σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ μὲ τὴν παραδεχθεῖσαν πρὸ χρόνων νομολογίαν· τὸ ἀρθρον 13 τοῦ περὶ δῆμων νόμου λέγει ῥητῶς, ὅτι ἀποκλείονται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι οἱ κατηγορούμενοι ἐπ' ἐγκλήματι ἢ λέξις ἐγκλημα, ἥτις εἶναι μετὰφρασις τῆς Γαλλικῆς *délit* σημαίνει κακουργήματα καὶ πλημμέλημα· ἀλλ' ἡ Γραμματεία διὰ τῆς νομολογίας τῆς ἐπεύρισε τὴν ἐννοίαν αὐτῆς εἰς μόνον τὰ πλημμέλημα, τὰ ὁποῖα διαλαμβάνονται εἰς τὸ ἀρθρον 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, κατὰ συνείπειν τῶν ὁποίων ὁ ἐνοχὸς στερεῖται· προσκαίρως καὶ τὰ πολιτικά του δικαιώματα. ἡ ἐρμηνεία αὕτη συμφωνεῖ ἐντελέστατα καὶ μὲ τὸν περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων νόμον, ὅστις ῥητῶς ἀποκλείει τοὺς κατηγορουμένους ἐπὶ κακουργήματι καὶ ἐπὶ τοῖς ἐνδιαλαμβανομένοις εἰς τὸ εἰρημένον ἀρθρον πλημμέλεια, ἐν τῶν πλημμελημάτων τοῦ ἀρθρου τοῦτου εἶναι καὶ ἡ πλαστογραφία, τὸ ὁποῖον σημαίνει ἡ εἰς αὐτὸ λέξις *paraposition*, διότι ἐνταῦθα τὸ παραποίησις δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ νομοματα, ὡς γινόμενου λόγου περὶ αὐτῶν παρακατιῶν εἰς τὸ αὐτὸ ἀρθρον ἢ αὐτῇ λέξις παραποίησις ἐδιωρθώθη καὶ εἰς τὴν νέαν ἐκδοσιν τοῦ ποινικοῦ νόμου γενομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου Κ. Γ. Πάλλης· ὅθεν ἐπειδὴ ὁ εἰρημένος Οἰκονομίδης ἐκατηγορήθη ὡς ἐνοχὸς νοθεύσεως ψηφοδελτίων, περιεχομένης εἰς τὴν λέξιν πλαστογραφία, καὶ ἐδόθη καὶ ἄδεια τῆς εἰς δίκης εἰσαγωγῆς του δὲν ἐδύνατο νὰ ἐκλεχθῇ ὑποψήριος διὰ τὴν θέσιν δημάρχου, καὶ ἡ Γραμματεία συμμορφουμένη μὲ τὸν νόμον διέταξε νὰ ἐκλεχθῇ ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ· οἱ δύο ἄλλοι ὑποψήριοι ἦσαν τὰ μέγιστα ἀνίκαντοι ὡς ἐπαρατήρησεν ὁ διοικητής, ὥστε κανεὶς ἐξ αὐτῶν δὲν ἠδύνατο εὐλόγως νὰ διορισθῇ δήμαρχος· οὗτοι δὲ εἶχον ἐκλεχθῇ τοιοῦτοι διὰ τὰ ἐπιβληθῇ ἀναγκαστικῶς ὁ διορισμὸς τοῦ Οἰκονομίδου εἰς τὴν Κυβέρνησιν. ἐπαρανόμησε λοιπὸν ἡ Γραμματεία εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἔπραξε σύμφωνα μὲ τὸν νόμον καὶ μὲ τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων, προνοήσασα νὰ ἐκλεχθῇ διὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἀνθρώπος ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς καὶ ἱκανός;

Παραλείπομεν τὰ ὅσα λέγει περὶ φατριασμοῦ, διότι θέλει ν' ἀπατᾷ τὸν αὐτὸν τοῦ ἐπὶ σκοπῷ τοῦ ν' ἀπατήσῃ τὸ κοινόν. Εἰς τὴν δημαρχειαν ταύτην ἐκέρδησε τὸ μέρος τοῦ ῥηθέντος Οἰκονομίδου, δηλ. τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ οἱ μάλιστα φορολογούμενοι, οἵτινες συγκροτοῦν τὸ δημαρχειακὸν συνέδριον ἐξελέχθησαν ἀπὸ τὸ μέρος του, ὥστε γενομένης ἤδη νέας ἐκλογῆς διὰ τὴν θέσιν δημάρχου δὲν ἔμπορεῖ νὰ κερδίσῃ τὸ ἐναντίον μέρος, διὰ νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἡ Γραμματεία ἠθέλησε νὰ εὐνοήσῃ αὐτὸ μὲ τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἥτις καθὼς καὶ ὅλαι αἱ ἄλλαι, ὑπαγορεύθη ἀπὸ μόνον τὸ συμφέρον τοῦ νόμου καὶ ἐκεῖνο τῶν κατοίκων.

Εἰς τὸ δεύτερον ἀρθρον παρενέειρε ὅτι δήμαρχος τρανῆς πύλειος κατηγορηθεὶς πρὸ πολλοῦ καιροῦ δὲν εἰσῆλθῃ εἰς δίκην παραβιάζουσας οὕτω τῆς Γραμματείας τὸν νόμον· μὲ τὴν ἔκφρασιν ταύτην ἐννοεῖ τὸν δήμαρχον τῆς πρωτεύουσας· τὸν λέγομεν εἰς ἀπάντησιν, ὅτι εἰς ἄλλας ἐποχὰς καὶ καὶ οἱ εἰς τὴν σημερινήν, ἐδόθη τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ μὴ εἰσάγονται κατηγορούμενοι δήμαρχοι εἰς δίκην· ὁ δήμαρχος τῆς πρωτεύουσας ἐκατηγορήθη πρὸς τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπὶ σφετερισμῷ σχολαζούσης περιουσίας· ἐπειδὴ ἡ φροντίς περὶ τῶν τοιούτων εἶναι ἀναθεμένη παρὰ τοῦ νόμου εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς, ἡ Γραμματεία διεύθυνε τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἰς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελεῖα, ὅστις ἀπεφάνθη διὰ τῆς πρὸς τὴν Γραμματεῖαν ἀπαντήσεώς του, ὅτι ὁ δήμαρχος δὲν εἶναι παντάπασιν ἐνοχὸς τοιοῦτου ἐγκλήματος. οὕτως ἔχει ἡ ὑπόθεσις. Τελευταῖον λέγομεν, ὅτι ἂν δὲν ὑπάρχῃ φθὸς τοῦ νόμου, διότι ἄλλος σφάλλει καὶ ἄλλος τιμωρεῖται, ὡς ὑπάρχει τοῦλάχιστον περισσότερα αἰδῶ καὶ σέβας εἰς τὴν κοινὴν ὑπόληψιν.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΑΙΩΝ.

Εἰς τὸν 254 αὐτοῦ ἀριθμὸν δὲν ἀναγινώσκωμεν ἄλλο εἰμὴ ἀσημαντὸν τι ἀρθρον, αἱ Ἀνατολὴ καὶ Σποράδες ἐπιγραφόμενον· πρὸς δὲ νῦν τινὰ τῶν ἐπαρχιῶν ὅχι πολλὰ περιέργως.

l'autre peut l'accepter sans réclamations, tandis que le gouverneur aurait prononcé l'annulation pour cause d'illégalités commises par les deux commissions?

Etant démontré, par la lettre et par le sens de la loi, que la sentence du gouverneur ne doit être communiquée qu'à une seule des deux commissions, il ne reste plus le moindre doute empêchant de reconnaître que ce soit à la dernière, qui est la plus éclairée puisqu'elle est élue par les membres du collège électoral et tirée du sein du collège lui même, puisqu'elle est en outre présidée par les autorités subalternes (les Eparques) et par conséquent la plus apte à juger si la sentence du gouverneur est fondée ou non. Enfin il n'est pas d'autre question de la commission électorale, dans la partie de la loi qui traite de l'élection et de la nomination du Démarque et de l'adjoint, et ceci vient encore à l'appui de la pensée que c'est à la dernière commission que se rapporte, le sens de la loi en cette circonstance. Au reste excepté le cas qui vient de se présenter à Nauplie, il n'existe pas d'exemple de la communication d'une sentence du gouverneur à la commission électorale. On peut il est vrai nous répondre, que des abus peuvent s'introduire par l'application de cet article de la loi dans le système qui a remplacé celui des nomarchies et nous partageons entièrement cette l'opinion. Mais nous savons que le gouvernement a compris cette imperfection de la loi et a songé à l'en corriger, mais que cette correction n'a pu s'effectuer avant les élections de cette année. Quoiqu'il en soit il nous sera sans doute permis de faire remarquer au Siècle qu'en général on ne saurait penser que l'annulation d'une élection par l'autorité administrative porte atteinte aux droits communaux, comme il a plu à quelques personnes de le dire; il est bien certain au contraire que les droits des citoyens et des communes ne peuvent que s'éclaircir et s'affermir dans une nouvelle élection, par leur remise en discussion.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

On ne lit dans le N° 254 de cette feuille qu'un article profondément insignifiant intitulé *les sporades orientales*, puis quelques nouvelles venues des provinces qui n'offrent pas non plus grand intérêt.

LA MINERVE.

Son N° 810 s'occupe de nouveau de la Crète, toujours dans le même sens que par ses dernières feuilles.

FAITS DIVERS.

On avait dernièrement appris à Athènes, que des troubles assez graves avaient éclaté dans les districts de Nissa, de Sophia et de Philippopolis, mais on a reçu ces jours ci la nouvelle que le désordre y avait été promptement réprimé par l'emploi de la force.

— On a aussi annoncé la mort du Président Harrisson des Etats-Unis.

— On écrit de Constantinople que l'expédition de Candie était partie le 5 mai, composée de la frégate *Nizaniyé*, de cinq bâtimens légers, et de 15 navires de transport. Tahir-Pacha qui commande cette expédition n'a quitté Constantinople que le 7 mai.

— En date du 6 mai on écrivait de Samos, que la tranquillité était parfaitement rétablie dans cette île, et qu'on s'y occupait du procès des moteurs de la dernière insurrection.

NOUVELLES EXTERIEURES.

BELGIQUE.

On lit dans l'Observateur Belge:

• Le Moniteur, qui a paru ce matin, annonce la reconstitution du cabinet. Mardi les hésitations de M. de Bricy et le refus de M. Dumon-Dumortier avaient tout remis en question, et la fin de la crise semblait plus éloignée que jamais.

• On est parvenu à trouver un remplaçant à M. Dumon-Dumortier, et les arrêtés de nomination ont été signés aussitôt.

• La reconstitution du ministère a été arrêtée très tard.

• Les nominations ont été envoyées au Moniteur dans la nuit.

• La démission de MM. Lebeau, Liedts, Rogier, Mercier et Lecterc est acceptée; celle de M. le général Buzen ne l'est pas, il demeure ministre de la guerre.

• M. de Muelenaere est nommé ministre des affaires étrangères.

• M. Nothomb, ministre de l'intérieur (avec les beaux-arts et l'instruction dans ses attributions).

• M. de Bricy, ministre des finances.

• M. Demaisières, ministre des travaux publics.

• M. Van Volzem, ministre de la justice.

ETATS-UNIS.

Les journaux des dernières dates, arrivés par le Burgundy, sont remplis des nouvelles européennes reçues à New-York par le Caledonia. Les esprits paraissent s'être beaucoup calmés aux Etats Unis, et l'on attend avec la résignation la plus parfaite l'issue des négociations entamées. Voici quelques extraits du Courrier des Etats-Unis qui peignent assez bien la situation:

AFRAÏER MAC LEOD. — 22 mars. Il est à peu près reconnu aujourd'hui, malgré toutes les dénégations contraires des partisans de la paix à tout prix (ce parti-là existe aussi aux Etats-Unis), il reconnu, disons-nous, que le ministre anglais M. Fox a bien réellement remis au nouveau président Harrisson une note de son cabinet exigeant la mise en liberté de M. Mac-Leod, avec menace de demander ses passeports en cas de refus. Ce fait est avoué par le commercial-Advertiser de New-York, dont l'éditeur, le colonel Stone, arrive de Washington. « Le gouvernement anglais, dit-il, a demandé en effet la liberté de M. Mac-Leod. La demande, quoique péremptoire, est faite en termes courtois: le gouvernement de Sa Majesté britannique espère qu'il sera répondu à sa requête de manière à ne pas rendre nécessaire le rappel du ministre de Sa Majesté. » A cette révélation, qui est la confirmation pleine et entière des bruits que toute la presse wigh s'est efforcée de démentir, le Commercial-Advertiser ajoute: « Nous n'hésitons pas à exprimer, pour notre part, notre conviction que M. Fox a déjà en sa possession l'ordre de son gouvernement de demander ses passeports et de quitter le siège du gouvernement, dans le cas où sa demande serait rejetée. »

Le cabinet de Washington espère sortir de cet embarras par l'acquiescement légal de Mac-Leod, et il vient d'envoyer à Lockport, siège du procès, le nouvel attorney-général, M. Crittenden, et le général Scott, autant pour travailler à cet acquiescement que pour être prêts à faire face aux éventualités contraires. Mais un journal

Η ΑΘΗΝΑ.

Ο 810 αριθμός της πραγματεύεται πάλιν περί Κρήτης και πάλιν κατά τὴν ὁποίαν και προηγουμένως ἔνοιαν.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐσχάτως διεδόθη εἰς Ἀθήνας ἡ εἰδήσις ὅτι μεγάλοι ταραχαὶ συνέβησαν εἰς Νίσσαν, Σόφιαν και Φιλιππούπολιν, ἀλλὰ κατ' αὐτάς ἐλάθμεν τὴν πληροφορίαν ὅτι αἱ ταραχαὶ αὗται ταχέως κατεπαύθησαν διὰ τῆς βίας.

— Ἀνηγγέλην ὁ θάνατος τοῦ προέδρου τῶν ἡνωμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀμερικῆς Ἀρίσσωνος.

— Γράφουν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ κατὰ τῆς Κρήτης ἐκστρατεία ἐκίνησε τὴν 5 Μαΐου συγκεκριμένη ἀπὸ τὴν Φρεγάταν Νιζαντιὲ ἀπὸ 5 ἐλαφρά πλοῖα και 15 φορτηγά. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκστρατείας Ταχίρ Πασᾶς δὲν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εἰμὴ τῇ 7 Μαΐου.

— Ἀπὸ 6 Μαΐου γράφουν ἐκ Σάμου ὅτι ἡ ἡσυχία εἶχεν ἀποκατασταθῇ ἐντελῶς εἰς τὴν νῆσον ἐκείνην και ὅτι ἐπρόκειτο νὰ δικασθῶσιν οἱ αἵτιοι τῶν τελευταίων ταραχῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

Εἰς τὸν Βελγικὸν Παράτηρητὴν ἀναγινώσκονεν τὰ ἑξῆς.

« Ὁ σήμερον ἐκδοθεὶς Μηνύτωρ ἀναγγέλει τὴν μεταρρυθμίσειν τοῦ ὑπουργείου. Τὴν τρίτην οἱ διαταγμοὶ τοῦ Κ. Βρυκὺ και ἡ ἀποποίησις τοῦ Κ. Δυμὸν-δυμορτιέρου εἶχον φέρεи νέας δυσκολίας εἰς τὴν περαιώσιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἀλλ' ἔπειτα ἐκατορθώθη ὡς ἀντικατασταθῇ ὁ Κ. Δυμὸν Δυμορτιέρος και τὰ διατάγματα τοῦ Διοργανισμοῦ ὑπεγράφησαν πάραυτα. Ἡ ὁριστικὴ αὕτη ἀπόφασις ἐγένετο ἐξώρως οἱ διοργανισμοὶ ἐστάλησαν εἰς τὸν Μηνύτορα τὴν νύκτα· ἡ παραίτησις τῶν Κ. Κ. Λεβὼ, Λιέδσου, Ρογιέρου, Μορεσιέρου και Λεκλέρκου ἐγίνε δεκτὴ· ἀλλ' ὁ Στρατηγὸς Βυζένης διαμένει ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου. ὁ Κ. Μυλεναίρος ἐδιορίσθη ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Γραμματέως τῆς ἐπικρατείας. ὁ Κ. Νοθόμβος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν (ἔχων πρὸς τούτους και τὰς καλὰς τέχνας και τὴν ἐκπαίδευσιν) ὁ Κ. Βρυκὺ, ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. ὁ Κ. Δεμαισιέρος ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων· ὁ Κ. Βὰν Βελξέμης ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης. »

Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἀπὸ τῶν ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰδήσεις, τὰ πνεύματα φαίνεται νὰ κατευνάσθησαν πολλὴ εἰς τὸ Κράτος ἐκεῖνο και ὁ λαὸς ἀπεδέχεται μὲ ὑπομονὴν τὴν ἐκβασιν τῶν ἐπιχειρηθησῶν διαπραγματεύσεων. Ἰδοὺ ἀποσπάσματα τινα τοῦ Ταχυδρόμου τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰκονίζοντα ἄρκετὰ ἀκριβῶς τὴν καταστάσιν τῶν πραγμάτων.

22 Μαρτίου.— Εἶναι ἤδη ὁμολογούμενον τὴν σήμερον μ' ὅλας τὰς ἀρνήσεις τῶν υπερβολικῶν τῆς εἰρήνης φίλων (διότι ὑπάρχουσι τοιοῦτοι και εἰς Ἀμερικὴν) ὅτι ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας Κ. Φόξ ἐπέδωκεν πραγματικῶς εἰς τὸν νέον πρέδρον Κ. Ἀρίσσωνα δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀπαιτοῦσαν τὴν ἐκφυλάκισιν τοῦ Κ. Μακκλόου και ἀπειλοῦσαν ἐν περιπτώσει ἀποποίησιν, ὅτι ὁ πρέσβυς θέλει ζητήσει τὸ διαβατήριόν του, τὸ πρᾶγμα ὁμολογεῖται ἀπὸ τὴν ἐμπορικὴν ἐφημερίδα τοῦ Νεοβοράκου τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης, ὁ Συνταγματάρχης Στόνης, ἐρχεται ἀπὸ Βασιγκτῶνος· « Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, ἐζήτησε τῶν ὄντι τὴν ἐλευθέρωσιν τοῦ Κ. Μακκλόου, ἡ ἀπαίτησις αὐτὴν καὶ ὁριστικὴ ἐγένετο ὁμοῦς εἰς ὕψος εὐπρεπέος. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Β. Μ. ἐλπίζει ὅτι ἡ εἰς τὴν ἀπαίτησιν αὐτῆς ἀπάντησις δὲν θέλει καταστήσει ἀναγκαίαν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ πρέσβους τῆς. » Δώσασα δὲ τὴν εἰδήσιν ταύτην ἡτὶς ἐπιβεβαιῶσι ἐντελέστατα διὰ τὰς φήμας ὅτι ὁ Οὐίγκινς τύπος μας ἡγωνίσθη νὰ ἀναίρεσῃ, ἡ ἐμπορικὴ προεπιφέρει. « τὸ καὶ ἡμῖς δὲν διατάζομεν νὰ ἐκφέρωμεν τὴν πεποίθησιν μας ὅτι ὁ Κ. Φόξ ἔχει ἤδη εἰς χεῖρας ἡμεῶν τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεώς του τοῦ νὰ ζητήσῃ τὰ διαβατήρια αὐτοῦ και νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἔδραν τῆς Κυβερνήσεως, ἀν ἡ αἰτήσις του ἀπορρίψῃ. »

Ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θέλει ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν δύσκολον ταύτην θέσιν διὰ τῆς νομίμου ἀθώωσιν τοῦ Μακκλόου και πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐστειλεν ἤδη εἰς Λονδρόν τὸν Γενικὸν εἰσαγγελεῖα Κ. Κριττενδόνην και τὸν στρατηγὸν Σκότον· ἀλλὰ μὴ ἐφημερίαι ἀναγγέλλει περιστάτικόν, τὸ ὅποιον ἀν ἀληθείαν θέλει δυσκολεῖσαι εἰς μᾶλλον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ἀναβάλλον τὴν λύσιν τῆς. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα ταύτην ὁ Κ. Μακκλόους ἐζήτησε νὰ παραγγῇ μάρτυρας ὑπὲρ αὐτοῦ, εὐρισκομένους ἤδη εἰς Ἀγγλίαν και κατὰ συνέπειαν τῆς αἰτήσεως του ταύτης ἡ δίκη ἀνεβλήθη ἐπὶ ἑξ ἡμέρας τοῦλάχιστον.

24 Μαρτίου.— Ὅταν ὁ τελευταῖος ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως Κ. Φόρσιχ ἐδῶλθεν εἰς τὸν Κ. Φόξ ὅτι ὁ Μακκλόου ὑπῆγετο εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς πολιτείας τοῦ Νεοβοράκου καὶ ὅτι ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα και τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπεμβαίη εἰς τὴν δικαστικὴν δυνάμιν τῶν δημοσπόνδων πολιτειῶν, ἔλα τὰ κόμματα ἐπεδοκίμασαν τὴν νόμιμον και ἀξιοπρεπῆ ταύτην ἀπάντησιν. Τὴν σήμερον ἔλα αἱ ἐφημερίδες, κατ' ὀλίγον ὀλίγον και ἀπὸ περιγραφὰς εἰς περιγραφὰς, τῶν τοῦ πολέμου δυστυχημάτων κατήντησαν, ἐκτὸς μίαν, νὰ ἀπορραβῶσιν ὅτι ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαίτησῃ τὴν ἐκφυλάκισιν τοῦ Μακκλόου και τὴν συμβουλευουσιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἡττον εὐκρινῶς νὰ μεταχειρισθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο. Εἶναι λοιπὸν σχεδὸν ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ πολιτεία τοῦ Νεοβοράκου θέλει πᾶραυτα δεχθῇ τὴν ἀπαίτησιν τῆς κεντρικῆς Κυβερνήσεως ἀν τοιαύτη ἀπαίτησις γένη. Ἀλλ' ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα δυσκολώτερον ἀπὸ ἡμᾶς· ὁ νέος πρέδρος θέλει κατ' ὅλας τὰς πιθανότητας διατάσει νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐκσπείλιν του με τοιαύτην πρᾶξιν δουλικὴν ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικόν· ἐκτὸς τούτου και ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμματέως Δανιὴλ Βέπστερ, ὑποψήφιος και αὐτὸς πρέδρος ἐν τῷ μέλλοντι δὲν θὰ θελήσῃ βέβαια νὰ παραρτήσῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἀνέντιμον ταύτην πρᾶξιν· ὥστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κἀνεὶς δὲν θέλει νὰ κάμῃ τὸ πρῶτον βήμα καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια ἴσος διασωθῇ ἐν μέσῳ ὧν αὐτῶν τῶν ἀμφιβολιῶν.

Ὅλαι τῶν φίλων τῆς εἰρήνης αἱ ἐλπίδες στηρίζονται εἰς τὴν ἀθώωσιν τοῦ Μακκλόου, ἀλλ' ἡ τύχη φαίνεται θέλει νὰ παρατείνῃ τὴν ἀγωνίαν των. Ἐσχάτως ἀνηγγέλην ὅτι ἡ δίκη τοῦ Μακκλόου ἀνεβλήθη ὡς ζητήσαντος αὐτοῦ μάρτυρας διαμένοντας εἰς Ἀγγλίαν, σήμερον πάλιν λέγεται ὅτι λάθος τι συμβᾶν περὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου θέλει ἐπιφέρει νέας ἀναβολὰς. Πληροφορηθέντες ταῦτα ὅτι γενικὸς εἰσαγγελεὺς Κ. Κριττενδόνος και ὁ Στρατηγὸς Σκότος οἵτινες ἐστάλησαν αὐτόθι ἐπὶ σκοπῷ ὅχι μὲν ὁμολογούμεν, τὸν ὅποιον ὁμοῦς τὰ ἐξωτερικὰ πνεύματα εὐκόλως μαντεύουσι, ἐστάθησαν ἀμφοτέροι εἰς Ἀλβάνην.

Εἰς τινα ἀπὸ Βασιγκτῶνος ἐπιστολὴν μίαν τῶν ἐφημερίδων ἀναγινώσκονεν.

« Εὐχαρίστως προσθέτομεν, κατὰ συνέπειαν πηγῆς ἀσφαλούς ὅτι αἱ προσωπικαὶ σχέσεις τῶν Κ. Βέπστερ και τοῦ Κ. Φόξ πρέσβους τῆς Ἀγγλίας, εἶναι φιλικώτατοι· ἀμφοτέροι ἀπεφώνησαν πρότινον ἡμερῶν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὰ ὑποψία ῥήξεως μεταξὺ Ἀγγλίας και τῶν ἡνωμένων πολιτειῶν· ἡ παρουσία τοῦ Κ. Κριττενδόνος εἰς Λονδρόν περτεῖ νὰ ἀποδοθῇ μᾶλλον εἰς τὸ ἀξιοπεριέργον τῆς ὑποθέσεως, παρὰ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ζητηθῇ ἡ ἀποφυλάκισις τοῦ Μακκλόου. »

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

annonce un fait qui s'il se confirme, compliquerait à coup sûr les difficultés de ce problème en reculant la solution; ce fait, c'est que Mac-Leod aurait demandé à faire paraître des témoins à décharge qui se trouvent présentement en Angleterre, et que, par suite de cette demande, son jugement se trouverait remis au moins à six mois.

24 mars.— Quand le dernier secrétaire des affaires extérieures, M. Eorsyth, déclara à M. Fox que Mac-Leod appartenait à la juridiction souveraine de l'état de New-York, et que le gouvernement général n'avait aucun droit et aucun pouvoir d'intervenir dans la justice des états fédéraux, tous les partis applaudirent à ce langage constitutionnel et digne. Aujourd'hui tous les journaux de New-York, à l'exception d'un seul, en sont venus, petit à petit et de tirade en tirade sur les calamités de la guerre, à déclarer que le gouvernement fédéral avait le droit de réclamer la mise en liberté de Mac-Leod, et lui conseillent, plus ou moins franchement, d'en user. Aussi doit-il être regardé comme certain que l'état de New-York accèderait immédiatement à cette demande si elle arrivait de Washington; mais là on est plus embarrassé qu'ici; là il y a un président nouveau, qui probablement répugne à inaugurer les commencements de son règne par un acte de soumission à l'étranger; là il y a un président futur, Daniel Webster, qui craint de compromettre son avenir en y attachant ce précédent de patriotisme équivoque; si bien que personne n'ose faire le premier pas, et la dignité nationale sera maintenue peut-être entre toutes ces prudences qui se font équilibre l'une par l'autre.

L'espoir des partisans de la paix se reporte tout entier sur l'acquiescement de Mac-Leod, mais le sort semble prendre plaisir à prolonger indéfiniment leurs angoisses. Dernièrement on annonçait que le jugement de Mac-Leod était ajourné par la demande qu'il avait faite de témoins résidant en Angleterre; aujourd'hui on annonce qu'une erreur commise dans la formation du jury vient d'imposer de nouveaux délais à l'évocation de cette affaire. En l'apprenant, le général Scott et l'attorney-général Crittenden, envoyés là dans un but non avoué, mais que les esprits clairvoyants devinent, par le gouvernement fédéral, se sont arrêtés tous deux à Albany.

— On lit dans la correspondance de Washington du *Courier and Enquirer*:

« Nous sommes heureux d'ajouter, d'après une source certaine, que les relations personnelles de M. Webster et de M. Fox, le ministre anglais, sont de la nature la plus amicale; tous deux ont déclaré, il y a peu de jours, qu'il n'y avait pas la plus légère probabilité de rupture entre l'Angleterre et les États-Unis. La visite de l'attorney-général, M. Crittenden, à Lockport a plutôt pour cause la juste intérêt excité par le procès de Mac-Leod, que l'intention de demander sa mise en liberté. » (Sémaphore)

TURQUIE

CONSTANTINOPLE 7 Avril.

On s'occupe de la rédaction du nouveau firman impérial destiné à régler le différend égyptien et où seront consignées les modifications consenties par Sa Hautesse conformément à la note remise aux Puissances alliées lundi de la semaine dernière. Ce firman sera prochainement expédié avec des instructions au commissaire de la Sublime Porte actuellement à Alexandrie. Said Mithib effendi, pour qu'il le notifie à Méhémet Ali.

S. A. le Gran Visir et LL. EE. Rifa'at pacha et Saïd pacha se sont réunis hier en conseil privé; on croit que les délibérations ont eu pour objet les modifications que l'expérience a fait juger nécessaires, en puis vont être apportées aux nouvelles institutions, conformément au désir qu'en a manifesté Sa Hautesse dans le dernier Hatti Schérif publié à la Sublime Porte le 9 de ce mois. Aucune décision n'a encore été prise à ce sujet. Les modifications dont il s'agit porteront seulement sur diverses mesures d'une exécution difficile.

Nous n'avons pas reçu de nouvelles de Candie postérieures à celles apportées par le *Piki Chevalier*; on s'occupe à l'arsenal des préparatifs destinés à réprimer la rébellion. La Porte, comme nous avons annoncé, est décidée à employer les mesures les plus énergiques à l'égard des insurgés, s'ils persistent dans leur rébellion et refusent de se soumettre aux sommations qui leur seront faites. Déjà plusieurs bâtiments de guerre ont fait voile pour Candie. S. E. le capitain pacha lui-même, se rendra dans cette île. Il doit partir samedi à bord du vaisseau amiral. Des forces considérables seront embarquées à Beyruth et dirigées sur cette île.

La nouvelle de la participation de la France aux dernières délibérations de la conférence de Londres, et de son adhésion au nouveau traité destiné à arranger d'une manière définitive les affaires de l'Orient, a été reçue par le gouvernement du Grand-Seigneur avec toutes les marques de la plus vive satisfaction, en même temps qu'elle a produit un effet des plus favorables sur l'esprit de la population. Cela se conçoit, car l'isolement de la France était un motif de continuelles alarmes et la détermination qu'elle vient de prendre est de nature à dissiper toutes les appréhensions auxquelles le monde politique était en butte depuis le traité du 15 juillet.

Le protocole destiné à régler le différend oriental n'avait pas encore été ratifié à la date des dernières nouvelles d'Europe, mais il avait été signé par les ministres plénipotentiaires composant la conférence réunie à Londres, y compris le chargé d'affaires de France, et on ne doute nullement de la parfaite adhésion des cabinets intéressés. Ce qu'il y a de certain, c'est que depuis la conclusion de cet acte important, les cinq grandes puissances se rapprochent de plus en plus et paraissent impatientes de rétablir l'équilibre européen un moment compromis. La porte est heureuse de ce résultat, car elle a été profondément affectée de la divergence d'opinions qui avait éclaté à son occasion parmi ses plus chers alliés, et elle aurait acheté au prix des plus grands sacrifices la cessation d'un état de choses qui ne pouvait avoir à longue que des conséquences funestes. Aussi l'annonce du rapprochement si ardemment désiré a-t-elle été pour elle un véritable bonheur.

Les nouvelles du dernier courrier en dissipant toutes les incertitudes au sujet de la résolution de la conférence de Londres en en annonçant la solution de la question égyptienne, ont beaucoup calmé l'impatience du public, aussi maintenant que l'on sait à quoi s'en tenir, on attend avec résignation le nouveau protocole de la conférence, qui, du reste, n'aurait encore tarder beaucoup d'arriver.

En attendant, la Porte s'occupe de la rédaction du nouveau Hatti Schérif destiné à régler la question égyptienne, et qui doit être expédié au premier jour à Alexandrie.

— On travaille avec beaucoup d'activité aux préparatifs de la nouvelle expédition destinée pour Candie. Jeudi passé, plusieurs bâtiments de guerre sont sortis de l'arsenal, et on leur fait embarquer en toute hâte des munitions et des vivres de campagne, afin qu'ils puissent mettre à la voile au premier ordre. On assure dans le public que cette expédition sera dirigée en personne par S. Exc. Tahir pacha, grand amiral, dont le départ serait assez prochain, à moins que les nouvelles que l'on attend d'un moment à l'autre de Candie ne soient, comme on l'espère, d'une nature plus satisfaisante que les précédentes. (Journal de Smyrne)

SYRIE.

Les dernières nouvelles de Syrie apportées par le bateau à vapeur du Lloid Conte Kolowrat sont du 17 avril, rubrique de Beyruth.

Le 12, avait eu lieu sur une des plus vastes places de cette ville, le lecture solennelle d'un Hatti Schérif de Sa Hautesse qui trace dans ce document le plan qu'elle se propose de suivre pour cicatrizer les plaies faites au pays par le régime égyptien.

C'est dans cette vue, que les évêques des différents rites chrétiens ont été invités à désigner chacun cinq de ses coreligionnaires les plus méritants par leur intelligence et leur moralité, lesquels réunis en conseil seront appelés à élaborer un projet de système administratif s'harmonisant le plus possible avec les nécessités de mœurs, de temps et de lieux.

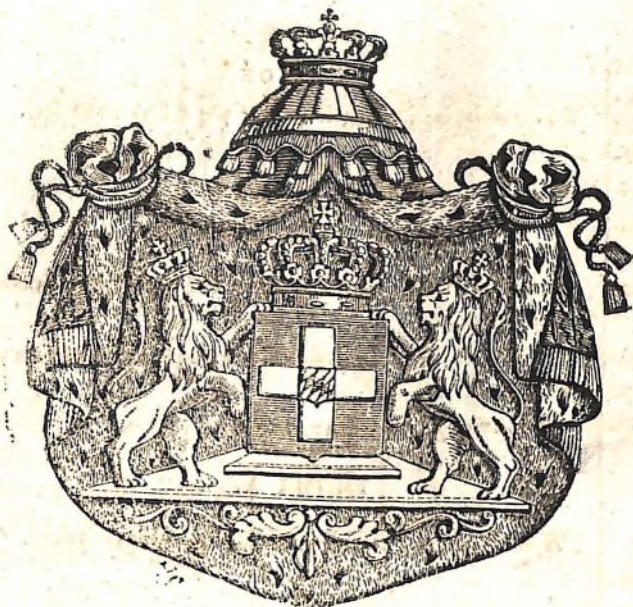
La mauvaise assiette de l'impôt sur les produits et les propriétés du pays, a particulièrement fixé l'attention de la Sublime Porte. La Syrie se trouvant assimilée à localités, qu'à une redevance de 10 pour cent ad valorem. Par cette mesure égalitaire, on obviendra indubitablement au retour de ces exactions qui se produisaient si odieusement et se fréquentaient au grand profit des collecteurs d'Hana Bahribey.

Les scènes tumultueuses de Damas ne se sont plus renouvelées; l'ordre n'a plus été troublé sur aucun point du pays. A Seyde quelques fanatiques ayant fait mine de s'opposer à l'action de l'intendance sanitaire, l'autorité locale a bien vite mis toute chose à leur place.

L'Echo de l'Orient.

— La S. Porte vient de faire remettre aux différentes légations une note officielle ayant pour but de les prier de vouloir bien inviter les capitaines des bâtiments sous pavillons étrangers à se munir de patentes de Santé toutes les fois qu'ils quitteront le port de Constantinople, comme aussi à se présenter à leur arrivée dans cette capi-

(SUPPLEMENT.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΝΟΜΟΣ.

Περί φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς
διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείς τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάττοντες τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἐγκλητικὸι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1841 θέλουν διατεθῇ ἐπὶ τῇ ἐσόδῳ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1840, περὶ φορολογίας τῶν ἐγκλητικῶν φόρων τοῦ αὐτοῦ ἔτους Νόμου, μετὰ τὰς ἀκολουθοῦσας προσθήκας καὶ τροποποιήσεις τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1, 8, 11, 12, 28, 33 καὶ 37.

(Ἄρθρ. 1. τοῦ Νόμου.)

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1841 εἰσπραχθέντες ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον:

α. Ὁ ἔγγειος φόρος:

10 Ο/Ο. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοῦδικοκτητῶν κτημάτων:

» Ἡμισυ λεπτῶν τὴν ὁκτὰ διὰ τὰ πρὸς ἐρῶσιν πωλούμενα σταφύλια »

β. Ἡ ἐπικαρπία:

15 Ο/Ο. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἔλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωραίων καὶ ὑπωροφῶρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἀνεῦ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 Ο/Ο. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, μωραίων, ἐλαιοδένδρων καὶ ὑπωροφῶρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλὰ, ἀφ' οὗ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 Ο/Ο. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, ὑπωροφῶρων δένδρων κατὰ τὰς ἐφυτεύθησαν μετὰ ἀδειαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ, μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδειαν τῆς Κυβερνήσεως.

» Ἐν λεπτῶν τὴν ὁκτὰ ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνεῦ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσα καλλιεργοῦνται ἀνεῦ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρῆσιμεύωσιν εἰς ἐρῶσιν. »

» Ἡμισυ λεπτῶν τὴν ὁκτὰ διὰ τὰ πρὸς ἐρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῦδικοκτητῶν ἀμπέλων. »

(Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου.)

2. Ὅταν τὸ κτῆμα ἦναι ἀμφισβητούμενον μετὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων ἐνοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ εὐεργετικά καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἐλάβε χώραν (ἀδιαφόρως ἀνπροήλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου, ἢ ἀν' ἐλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐκθεῖσαν ἐποχὴν, προήλθεν ὅμως ἐνῷ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατεχὴν,

ἡ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρίσθαι ὀριστικῶς ἰδιοκτητὴς.

» Ἡ διατίξις αὕτη δὲν θέλει ἰσχύει ὅταν τὰ περὶ κατοχῆς εὐρίσκωνται ἤδη προάφασισμένα ὑπὲρ τοῦ ἰδιώτου διὰ τελεσιδικίων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, καὶ ἐὰν ἡ διένεξις ἐκινήθῃ πρὸ τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 ἡ ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ἰδιώτην κατ' ἐχρὸν, ὡς ὑποχρεούμενον ὅμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημοσίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διατάξεις. » Ὅσακις δὲ ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προήλθεν ἐνῷ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ διακατοχὸς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν δῆμον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου, προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωση ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε εἶχε ὁ ἐνοικιαστὴς δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν, οἰαδήποτε ἂν ἦναι ἡ ἐκβασίς τῆς ἀμφισβήτησεως.

(Ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου.)

3. Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μετὰ τῶν γειτνιαζόντων χωρίων, ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνώσιν πολλῶν χωρίων καὶ τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, δύνανται νὰ γενῶσιν, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνωτέραι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλείονα χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου δημοπρατιθέντα ἤδη, ἢ, καὶ δι' ὁλόκληρον δῆμον.

Αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν πρὸς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸν Ἱποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει, πρὸς τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες οφείλουσι νὰ δίδωσιν ἀπόδειξιν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπουν ἄμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομ. ἐπίτροπον διὰ νὰ κερύτῃ β' δημοπρασίαν. Εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιωθεὶς καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἡ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις ὁλοκληροῦ ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ, ὅχι κατωτέρα τῶν 5 τοῖς ο/ο, γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν Διοικητὴν, τὸν Ἱποδιοικητὴν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ, μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμίαν. Αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

(Ἄρθρ. 12 τοῦ Νόμου.)

4. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἡ ἐὰν τοιαύτη δὲν ἔγινε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλείονα χωρία συνενωμένη, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μετὰ τῶν εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων οἵτινες ἔμειναν πλειοδοτοῦται εἰς τὰς πρώτας χωρίστα γενομένης δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταί νέαι προσφοραὶ τούτων κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων πλειοδοτῶν.

» Ἐνώσις χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐτοῦ δήμου. »

Αἱ νέαι, κατὰ ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν ἔμειναν ἀμετάβλητοι συναβροίζονται, καὶ τὸ ἀθροισμα τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου. Ἄν τοῦτο τὸ ἀθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ὥς οὐ δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

» Οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων ἢ δήμων, οἱ ὅποιοι δὲν ἤθελον λάβει μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συναγωνισμὸν, οὐχ ἥττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς προσφοράς των, καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον προτιμῆσαι αἱ νέαι προσφοραὶ τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν. Εἰς δὲ τὴν κατάστροφον τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συναγωνισμοῦ, σημειοῦνται τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὡς καὶ αἱ προσφοραὶ των, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς πρώτης προσφορᾶς των. »

(Ἄρθρ. 28 τοῦ Νόμου.)

5. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελε συγκομίσαι λαθραίως, ἢ κρύψει προϊόντα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑπεβάλλεται, ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅταν ἐπροσπάθῃσι τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ ἀνακάλυψις τῆς ὑπεξαίρεσεως ἔγινεν ἐπὶ προσόδων εἰσπρατιτομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσῷ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ ἥμισυ δίδεται εἰς τὸν ἀνακαλύψαντα, εἴτε ἰδιώτης ἢ ἔλεος εἶσθαι οὗτος, εἴτε φύλαξ ἢ ὑπεσπιστάτης τῆς εἰσπράξεως πρὸς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δῆμόσιον τῶν νομίμων φόρων.

6. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένη χρηματικὴ ποινὴ θέλει καταγινώσκεισθαι ἀπὸ τὸ πλημμελεδικεῖον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιοι τὴν περιφέρειαν ἐπράχθη τὸ πλημμέλημα: αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου διενέξεις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ μέρους θέλει ὅμως πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου δίκης.

Ἄλλ' ἡ ἀθωοτικὴ ἢ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ πλημμελεδικεῖου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ δικαστηρίου.

7. Οί Οίκον. επίτροποι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 5 ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐνεργεῖν τὴν προανάκρισιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουσιν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἄνευ προηγουμένης παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν τακτικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον δραχ. 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ἄρθρ. 33 τοῦ Νόμου.)

9. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοςάσιον, ἢ εἰς κάδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοςάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούσον, εἴτε εἰς χρέματα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμητῶν δηλωθησομένην τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον, ὅπου εὐρίσκεται. Ὁφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστής, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ μούσος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν, ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούσον.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούσον εἰς βουτζιά.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο, πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὑποίου κεῖται ὁ ἀμπέλων, κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

(Ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου.)

10. Ἄμα προσδιορισθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποπονήσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφονται ἀπὸ αὐτοῦ δύο μάρτυρες, εἴ ἂν ὁ εἰς ἑκτὸς τοῦ χωρίου, ἀπὸ προηγουμένης ἐμπειρίας τοῦ σημειωθησόμενον ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστής ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ, ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαίτερον ἐγγράφον.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στέλεχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ 500 ἕως 3000 δραχμῶν.

Ἡ αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς, καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ, καθ' ὅποιον ἂν δῇποτε τρόπον, ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα.

ΤΜΗΜΑ Β'.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων, εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ὡς συνεταῖροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ θέλει γίνεσθαι ἐκπτώσις τῆς θέσεώς του, καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκληροῦς περιόδους τοῦ δικαίωματος τοῦ διορισμοῦ του εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

12. Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶ τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΞΣΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν Ε Λ Ε Θ Ε Ο Υ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειᾶς,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπαρτίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθῆσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

α) Ὁ ἐγγεὺς φόρος·

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς ἐρῶσιν πωλούμενα σταφύλια·

β) Ἡ ἐπικαρπία·

15 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφυδαμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωραίων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐρυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφυδαμπέλων, μωραίων, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἴσιν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκτελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφυδαμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κ.τ.λ. ὅσα ἐρυτεύθησαν μὲ ἀδείαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς ὁθωμένων, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπερ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὲ ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τὴν ὁκάν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν ὅσων καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς ἐρῶσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς ἐρῶσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρῆτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παραχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανονικοῦ δικαίωματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 % τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρῆνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὀριζόμενας προθεσμίας· μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἴδη πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκτάσιν εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. Στοιχ. Α'.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παραχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου ἀδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παραχωρητήρια.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος· προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτὰ τὸ κοφίνιον.

Ἄρθρ. 6.

Ἐξαίρουνται παντὸς φόρου.

1. Τὰ ἄχυρα·

2. Ἡμισυ στρέμμα γῆς διὰ λαχανικὰ καὶ ὀπωρικὰ, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην·

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκουτζα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἐλαιον.

4. Τὰ ἀσαχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλὰ δι' ἑκάστον ἀσαχολόγον, ἐάν οὗτος ᾖ ὁμολογουμένως ἐνδοξος.

5. Ὁ λινόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος·

6. Ὁ ῥίζαρόσπορος·

7. Τὰ σέμψυλα (τζίπουρα) τῶν σταφυλίων ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ οἶνος·

8. Τὰ διὰ ἐρῶσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίων γαϊῶν, λαϊβαδίων, τῆς ζυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, ὅλων κάστανα, κέρνα, κουκουναρία, ποτάση, πρινοκίκι, τραγάκκινον, φλοιὸς, (πλουδι), κιστρινοκόκι (ἀλατζογέρι) τῶν πρινοκοκκίων καὶ βλανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτήμα ᾖ ἄμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ ἐργαστικά καταστήματα τότε, εἴμην ἡ ἀμφισβήτησις ἐλαβε χώραν (ἀδι-αφῶρως ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἐλάβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐποχὴν, προῆλθεν ὁμως ἐνῶ ὁ ἰδιώτης δὲν εἶχε τὸν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τῷ δημοσίῳ, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ἰδιοκτήτης· ὁσάκις ὁμως ἡ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβούσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, ἐνῶ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμως ὁ διακατόχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ δημόσιον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἀνάλογον μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του· εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περιστασιν, ἡ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίαν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστής δικαίωμα ἀπαίτησεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ διοικητικὰ δικαστήρια θέλουσιν ἀπορρᾶζει προωρινῶς τὸ περὶ τῆς κατοχῆς ζήτημα, ὁσάκις δὲν προῦ-πάρη περὶ αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἰσέτι ἀπόφασις τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, καὶ προταθῇ τοῦτο ὡς ἐνστάσις εἰς μέρους τοῦ ἐνὸς τῶν δικηδίων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δικη· ἐπιφυλάττεται ὁμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολουθῶς, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια πρὸς ὀριστικὴν διέλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενέξεως.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας, γινομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσις καὶ ἀμέσως εἰσπράξεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενων φόρων θέλουσιν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτονιζόντων χωρίων ἀπαιτῆται τὴν εἰς ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπρατίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύναται νὰ γενῶσιν ἐν τὸς πέντε ἡμερῶν, ἀνωτέραι προσφοραὶ διὰ δύο ἢ καὶ πλείονα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὅλον κληρὸν δῆμον· αἱ προσφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀφείλουν νὰ δίδωσιν ἀπὸ δεξιῶν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφοράς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον διὰ νὰ κηρύττῃ β' δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν Περικυθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἢ μὴ γινομένης τοιαύτης, ἀφ' οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνένωσις πολλῶν δῆμων μέχρις ὁλοκληροῦ ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ

ὅχι κατωτέρα τῶν 5 0/0 γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητικὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τὸ τέλος τῆς κατὰ δῆμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμίαν· αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

Ἄρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἢ ἂν τοιαύτη δὲν ἐγίνε, μετὰ τὴν κατὰ δῆμον ἢ κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μετὰ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔμειναν, πλειοῦται εἰς τὰς πρώτας χωρὶς γενομένης δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταί νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δῆμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὼν ἔμεινον ἀμετάκλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δῆμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἔμπορεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἕως δὲν γίνονται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνες.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δῆμων θέλουν διακηρυχθῇ κατὰ τὰ περὶ τὰς ὁρίας, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ θέλουν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ κάλῃσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταί, ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δῆμόν, νὰ ζητήσωσι πρὸ τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας, ὅσας διασαφές κρίνουν ἀναγκαῖας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπεύθυνον προσωπικὴν τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐάν καὶ τοῦ χωρίου καλλιερῇ κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου, ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτῃς τοὺς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 14.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουν δηλοποιεῖσθαι εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυττομένης διὰ ζώσης εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πύλων, ἢ κομπούλων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν, θέλουν γίνεσθαι δέκα τοὺςλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλειότερα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δῆμον ἢ δῆμων, καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρω προσφορῇ ἢ ἀκυρώσει γενομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐργεῖαν τῶν διακηρυττομένων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ τούτῳ ἔγγραφοι προσκληθῇ εἰς τὸν δῆμαρχον, ὅς, ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρόντες τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς τοὺς κατοίκους, κατὰ τοὺς δύο προσδιορισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πληρῆς ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δῆμων, καθὼς αἱ περὶ ἀκυρώσει γενομένης δημοπρασίαι τῶν νῆσων θέλουν διακηρυττεῖσθαι, κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς μόνον τὰ μέρη ἐποὺ ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θέλει νὰ ἐνοικιάσῃ τὰς πρόσδους αὐτοῦ χρεώσῃ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐρωδιασμένους μετὰ τῆς χρεώδης πληρεξούσιας ἔγγραφου, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοὺςλάχιστον τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουν ἐνεργηθῇ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κομπούλιν, ἐποὺ διαταχθῇ τοῦτο ἔτι πρὸς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διακηρύξεως Γραμματειῶν ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἐλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἐλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φόρων θέλουν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν συνήθως διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνατὲρ προσδιορισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δῆμων τοῦ ἄρθρ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προσεχὺς ταχυδρομείῳ ἀφευκτῶς ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παρὰβάλλουσα τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιορισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον ὅμως συντάττουσα προπαραγγέλλει νὰ φυλάττῃ μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπεράτωσεως τῶν διαφορῶν δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φθάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς, καὶ, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίαν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρατήσιν τῶν φόρων, γινόμενης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφορᾶς. Οἱ τελευταῖοι πλειοῦται θεωροῦνται ὑποχρεοὶ διὰ τὰς προσφορὰς τῶν, ἐντὸς τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς τῆς εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστησιαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δῆμων, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἕνα, ἢ ἂν εἰς δὲν ἐξαρκῇ, πλειότερους ἀξιοχρεῖς ἐγγυητὰς καὶ πληρωτὰς, ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀπεζημιώσεως, ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἂν τὸ μὴ ἀξιώχρεον τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδορὴν αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑπέκεινται καὶ ἂν ἐκ τῆς μὴ παραδορῆς ὁμολογουμένως ἀξιοχρεῖς ἐγγυητοῦ, ἢ θύει προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δῆμόν. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηλιατικῆς περιουσίας τῶν συνδημιτῶν αὐτῶν δῆμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ ἁδίων δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὀρυζίων, κοκκυλλίων, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δατικῶν προϊόντων, ἐξαίρουσιν τῆς ὀλίγης ἐνοικιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαιτέρως κατὰ τὰς διακηρυγμένας περὶ τούτου ὁδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐκτὸς ὅπου ἐγκρίθῃ νὰ συνενωθῶσι μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικὰς φόρους διὰ τὸ ἀσήμενον τοῦ ἐξαίρουμένου εἶδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὕτη πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαιρέσεως τῶν σιφιδίων καὶ βαλκανοκιδίων, θέλομεν κανονίσει δι' ἰδιαιτέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελισσῶν ἐνοικιάζεται ἰδιαιτέρως κατ' ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διατελευμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνεννοικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δῆμων, ἐντὸς τῶν ὑποίων κένται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήκουσαι γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διατελευμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διατάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, Ἡμετέρου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοικία τῶν μὲν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τούτεστι,

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου	} τοῦ 1840.
Τὴν 1. Νοεμβρίου	
Τὴν 1. Δεκεμβρίου	

Τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ	} τοῦ 1841.
Τὴν 1. Φεβρουαρίου	

Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις,

Τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ	} τοῦ 1841.
Τὴν 1. Μαρτίου	

Καὶ τῶν μελισσῶν εἰς δύο δόσεις,

Τὴν 1. Αὐγούστου καὶ	} τοῦ 1840.
Τὴν 1. Σεπτεμβρίου	

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ

Ἄρθρ. 25.

Ἄμα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστής παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πᾶσαν ἀναβολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Διὰ τὴν συγκομιδὴν, τὸ ἀλώνισμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, ὀφείλουν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσι τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐάν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὐρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, ἐάν δὲν εὐρεθῇ παρὼν εἰδοποιεῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἂν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρίον χρεωστῇ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐντὸς 24 ὥρων. Παρελθούσων τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλωνίσῃ λυχίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κοπάνίσῃ.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ παράβασις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἐάν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περίπτωση τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, μετὰ πρόστιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκόμισε λαθραῖως ἢ ἐκρυψέ προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφυγῇ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τούτου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἐμελλε νὰ ἀποδύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιαύτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συντάξῃ πρὸ χειρὸν πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει περὶ τούτου.

Ἄρθρ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὸ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολουθῶς:

α.) Τῶν μὲν ἀσταχυφόρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμῶντος, μετρούμενων, διὰ κοίλου ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ βύβη, λαθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀρίνουν εἰς δεμάτια φορολογοῦνται κατὰ θημιόναν ἢ εἰς δεμάτια.

β.) Ὁ πρῶτος ἀραβόσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κοφίνων, καὶ δεκατίζεται ὡς τοιοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θερίζμενος.

Ὁ δὲ ὄψιμος, τούτεστιν ὁ ποτιστικὸς, μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον· πρῶτον βάλλεται εἰς κοφίνον διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐνὸς κοφίνου μετὰ τῆς σφραγίδας τοῦ δαμάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λαμβάνεται ὁ ἐπίλοιπος εἰς τὴν οἴκIAN τοῦ φορολογουμένου, τὸ δὲ κοφίνον παρακατατίθεται ὅπου προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀραβόσιτος, ἀνιέγεται τὸ ἐπισφραγισμένον κοφίνον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ δύο ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθαρίζεται ζυγίζεται καὶ ἀκολουθῶς ἀποδεκατίζεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ ἀλωνίσῃ, λυχίσῃ, ἢ κοπάνισῃ δι' ἰδίων τοῦ ἐξώδων.

γ.) Τὰ ὄσπρια, οἶον ὀρύζιον, κίμηναν, σίκαμον καὶ

τά λοιπά, δεκατίζονται ξηρά μετ' ρούμενα ή ζυγίζόμενα εις τὸ ἀλώνιον.

δ) Ὁ φόρος τῶν ἐλαϊοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον εἰς τὰ ἐλαϊοτριβεῖα ή εἰς ἐλεσθας ἀλατισμένους, ὅταν αὐταὶ χρησιμεύωσι διὰ φαγί.

ε) Τὰ σῦκα, ἔσα ἔχραινονται διὰ νὰ ἀποταμιευθῶσιν, ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποταμιεύονται.

ζ) Τὰ κοκκυλλία ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους, ή εἰς τὰς τρικίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοῦτοι, ή ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η) Τὰ δὲ ἰδιαίτερα δασικά προϊόντα φορολογούνται κατὰ τὰς ἰδιαίτερας διατάξεις τῶν νόμων.

θ) Ὁ φόρος τῶν μελισσῶν εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, γ, καὶ δ, ὅταν οὗτοι λαμβάνονται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὅποیان ὀφείλει νὰ προμηθεύῃ δι' ἐξόδων τῆς ή κοινότης, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρήσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ή καλυδῶν τοῦ χωρίου ἀπὸ τὴν ἀποθήκην ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι δικαστήματος πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὰς πέντε ὥρας, ὀφείλει πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται πρὸς δύο λεπτά τὴν ὁκάν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ή ἀνευ εὐλόγου αἰτίας, καὶ πρὸς κατὰθλιψιν ή αἰσχροκέρδειαν ἀπαιτούμενη μετακόμισις διὰ δυσβάτων δρόμων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ ν' ἀπαιτῶσι ἀπὸ τοὺς φορολογούμενους χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδη μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τούτων. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην ἐνοικιαστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μετ' ἐπείσεως παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστὴς ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παραβούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφαρτῇ τοῦ δικαιώματος τῆς μετακομιδῆς, ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκληθεῖς ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἀποπαιθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστὴς δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων τοῦ ἐξόδων, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποδείξει δεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβῃ παρὰ τοῦ φορολογούμενου δυνάμει τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ θαμβάκια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος ὁ φόρος τοῦ θαμβακίου λαμβάνεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ή παράδοσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελεσθῇ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840 ή μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ή τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φέρων.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ φόρος καὶ ή ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ εἶδος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοςάσιον ή εἰς κάδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοςάσια, κατ' ἀρέσκειαν τοῦ φορολογούμενου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα. κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐρίσκεται ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ πρόκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ή δέκα ἡμερῶν ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παραβούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς ἄλλο μέρος.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίου εἰς ἄλλο πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογούνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγείται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ Διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογούμενους καὶ τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ διορίσωσιν ἕκαστος ἐγκαίρως ἴδιον ἐκτιμητὴν, ἐντὸς προσδιορισμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἀρνούμενου, θέλει διορίζεσθαι ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ἐκτιμητῶν ἀπορρίπτεται ἀνεκκλήτως τρεῖς ἐπιδιαιτητῆς, διοριζόμενος, πρὶν ἔτι ἀναφυῶσιν αἱ διειρέσεις παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογούμενου, καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβάλλόμενον εἰς τὴν θεωρίαν τοῦ Διοικητοῦ ή ὑποδιοικητοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ τῶν ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσιν τὸν Διοικητὴν ή ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίας ή περὶ ἐξαίρεσεως αἰτίας φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τὸ ἔποιν ἡ ἀπορρίπτει ταύτην, ή ἀποδεχόμενος διορίζει ἐν τῷ ἅμα τὸν ἐπιδιαιτητὴν ή ἀπόφασις αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι διὰ παντὸς ἐνδίκου μέσου ἀπόσπλητος.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβαῖν τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνεστὶ πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ Διοικητὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸν, ή ἀντιμισθία πληρόνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τῶν φορολογούμενων ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιασταὶ καὶ φορολογούμενοι δύναται νὰ κάμωσιν ἰδιαίτερας συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκατώσιν, ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀθετήσεως τοιούτων συμφωνιῶν γινόμεναι διενέξεις θέλουν διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἄμκ προσδιοριθῇ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὀλογράφως εἰς τὴν ἀρμόδιαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου τὸ ὅποιον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστὴς. Ἐν περιπτώσει ἀμαθείας, ή ἀποποιήσεως τοῦ φορολογούμενου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐξακριβώσῃ τὸ σημειωθὲν ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστὴς ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγγειρίζῃ εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστὴς πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὅπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μένοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογούμενου, ή εἰς ἰδιαίτερον ἔγγραφον. Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ

παραδώσωσι τὰ στέλεχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμόδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3,000.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσα ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηριζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στέλεχει τοῦ διπλοτύπου βιβλίου ἔγγραφον ἀποδείξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 39.

Μετακόμισις οἴνου, ἐλαίου κοκκυλλοδεκατῶν, καὶ ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται μῆτε προμήθεια ἀπὸ τῆς

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρασιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ή Γραμματεία εἰδικὰς πληροφορίας, δὲν φαίνονται ἐπωφελεῖ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διατάξῃ τὴν διαλογαριστημὸν τοῦ δημοσίου εἰσπράξιν, ἐὰν τὸ κρίνῃ συμφερότερον, καὶ ἐν τούτῳ διορίζει τοὺς ἀναγκαίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰ αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς ἃς καὶ πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν.

Ἄρθρ. 42.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίζεσθαι παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὀρκισθὲν ἐκτιμητὴς, παρὰ τοῦ Διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάμει τὰς ἀναγκαίους παρατηρήσεις. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ή κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφορὴ μὲν ἐξαίρεσις τοῦ Διοικητοῦ ή ὑποδιοικητοῦ, δὲν εἶναι κατ' οὐδένα τρόπον λάβει χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύναται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰδη φόρους τῶν, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορὰς τῶν περὶ τούτου βλησίων τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ προτείνοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παραδέχονται. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑπακείμενα εἶδη, ὁ φόρος θέλει προσδιορισθῇ κατὰ τὸ ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ἐξουσίαν τὸν συμφέρον τοῦ ταμείου, τὴν ἀνάγκην τῶν φορολογούμενων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται νὰ ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογούμενων προτεινομένης τιμὰς, ἐὰν δὲν ᾖναι κατώτεροι τῆς τρεχούσης τιμῆς, ἢ προτείνῃ εἰς αὐτοὺς συνθήκας, ή νὰ διατάξῃ τὴν δημοπρασίαν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας, τύπους καὶ πίνακας, εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τῶν διὰ τὴν ἐξακριβώσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν εἰς χρήματα πληρωμῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον. Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

— Κωνσταντινούπολις 27 Ἀπριλίου.

Ἡ Πόρτα ἀσφαλεῖται ἤδη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Αὐτοκρατορικοῦ Φιρμάνιου δι' οὗ θέλει κανονισθῇ ἡ Αἰγυπτιακὴ διαφορά καὶ θέλουν γενῇ αἱ τροπολογίαι τὰς δ' ποίας παρεδόθη τὸ Ὑψος τοῦ συμφώνου μετὰ τὴν γενομένην εἰς τὰς συμμαχίας δυνάμεις, τὴν δευτέραν τῆς τελευταίας ἐξδομῆδος, διακρίνωσιν. Τὸ Φιρμάνιον τοῦτο θέλει ἀποσταλῇ μετ' ὀλίγον ὁμοῦ μετὰ τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις, εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἤδη διατελοῦντα ἐπιτροπὸν τῆς Υ. Π. Σαῖδ Μουχί ἐφ' ἧν τὸ διακρίνωσιν εἰς τὸν Μεγ. μὲτ' Ἀλῆ.

Ὁ Μὲγας Βεζίρης δ' Ῥιφάτ Πασσᾶς καὶ ὁ Σαῖτ Πασσᾶς συνήλθον χθὲς εἰς ἰδιώτερον Συμβούλιον· φρονεῖται δὲ διεσκέσθην περὶ τῶν τροπολογιῶν ὅσας ἡ πείρα ὑπέδειξεν ἀναγκαίως εἰς τὰς νέας θεσμοθεσίας καὶ αἱ ὁποῖαι πρόκειται ἤδη νὰ ἐνεργηθῶσι συμφώνως μετὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ὁποίων ἐξέφρασαν τὸ Ὑψος τοῦ εἰς τὸ τελευταῖον Χάτι Σερίφι τὸ ἐκδοθῆναι τὴν 9 τοῦ μηνὸς τούτου. Ἀλλ' αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος τροπολογίαι δὲν ἀφορρύνει μὴ δυσχερῆστα τινὰ μέτρα.

— Δὲν ἐλάθον ἀπὸ Κρήτης εἰδήσεις ἄλλας παρὰ τὰς διὰ τοῦ Πεῖκι Σεβ-κίτ κομισθείσας. Εἰς τὸν Νεὺσταθμον γίνονται προπαρασκευαί πρὸς περιστολὴν τῆς ἀποστασίας. Ὡς τὸ προκηγγελλόμενον ἡ Πόρτα εἶναι ἀπορατισμένη νὰ μεταχειρισθῇ τὰ δραστηκώτερα ἐναντίων τῶν ἀποστατῶν μέτρα, αἱ ἐπιμένουσιν εἰς τὸ κινήμα τῶν καὶ ἀποποιήσων νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὰς γενησομένης πρὸς αὐτοὺς προσκλήσεις. Πολλὰ ἤδη πολεμικὰ πλοῖα ἀνεχώρησαν διὰ Κρήτην· ὁ ἐξοχώτατος Κηπίτης πρὸς θάλασσαν καὶ ὁ ἴδιος μεταβῇ εἰς τὴν νῆσον ταύτην· ἀναχωρεῖ δὲ τὸ Σάβ-βητον ἐπὶ τῆς Νεαυαρχίδος· σημαντικὰ δυνάμεις θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τῆς νήσου καὶ ἀπὸ Βηρυτοῦ.

Ἡ εἰδήσις, ὅτι ἡ Γαλλία ἀπεφάσισεν ἤδη νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς τελευταίας δια-σκέψεις τοῦ Λονδίνου καὶ οἰσυνήνεσεν εἰς τὴν πρὸς ὀριστικὴν τακτοποίησιν τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων συνταχθεῖσαν νέαν συνθήκην εὐχάριστης πολλῇ τῇ τε Ὁλομνηκῇ Κυβερνήσει καὶ τὸν λαόν· τὸ πρῶτον ἐξηγεῖται εὐλόγως διότι ἡ μόνωσις τῆς Γαλλίας εἶδεν ἀπορρομὴν εἰς συνεχεῖς ἀνησυχίας, ἡ δὲ ἀπόφασίς τινος ὁποῖον εἶαθεν ἤδη θέλει διελύσει ὅλους τοὺς φόβους ὅσους ὁ πολιτικὸς κόσμος εἶχε συλλαβεῖ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς συνθήκης τῆς 15 Ἰουλίου.

Κατὰ τὰς ὑποίας ἐρμύνετο τελευταίως ἀπὸ Γερμανίας εἰδήσεις, τὸ πρὸς ὀριστικὴν ῥύθμισιν τῆς ἀνατολικῆς διαφοράς πρωτόκολλον δὲν εἶχε εἰσέτι ἐπικυρωθῇ ἀλλ' εἶχεν ὑπογραφῇ ἀπὸ τοῦ συγκατοῦντος τὴν ἐν Λονδίῳ συνοδὸν πληρεξούσιον ὑπουργόν· μὴ εἰσομένου οὐδὲ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὰς Γαλλικὰς ὑποθέσεις· ἀμφιβολία δὲ δὲν εἶναι ὅτι θέλει λάβῃ τὴν ἐγκρίσιν καὶ ὅλων τῶν συμμαχῶν Κυβερνήσεων· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς οὐσιώδους τούτης πράξεως, αἱ πέτε με-γάλαι δυνάμεις συνδέουσι καθαρὰς φιλικώτερας σχέσεις καὶ δεικνύουσι τὴν ἐρε-σιν τῶν εἰς τὴν ἀποκαταστάσεως τὴν στιγμιαίαν διακινδυνεύσαντων εὐρωπαϊκῶν ἰσορροπιῶν· ἡ Πόρτα λογιζέται εὐτυχὴς διὰ τὴν φιλίαν ταύτην διάθεσιν, διότι εἶχε βελτίως λυπηθῇ διὰ τὴν διαφωνίαν ἥτις πρὸ τίνος χρόνου εἶχε προκύβει μετὰ τῶν ποιοιμωτέρων τῆς συμμαχίας καὶ ἥτοι ἀπορριπτομένη νὰ κάμῃ τὰς μεγαλητέρας θυσίας διὰ νὰ καταπαύσῃ τὴν διαφωνίαν ταύτην ἥτις ἐπὶ τέλους δὲν ἐμποροῦσε εἰμὴ νὰ ἔχῃ ὀλέθρια ἀποτελέσματα.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις διελύσανται πᾶσαν ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐν Λονδίῳ συνοδῆς καὶ ἀναγγεῖλαι τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος, ἐκλήττωσαν οὐα ὀλίγον τὴν ἀνυπομονήαν τοῦ λαοῦ, τὸ ὅποιον ἤδη περιμένει ἀταράχως τὸ νέον πρωτόκολλον τὸ ὅποιον δὲν θέλει βραδύνει νὰ φθάσῃ.

Ἡ δὲ Πόρτα ἀσφαλεῖται ἐν τούτοις περὶ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ τῆς Αἰγυπτιακῆς διαφοράς ὀριστικοῦ Χάτι Σερίφι τοῦ ὅποιον ἀποστέλλεται μετ' οὐ πολλὴ εἰς Ἀλεξανδρείαν.

Μετὰ μεγάλης σπουδῆς καταγίνονται εἰς τὰς προτεινομένης τῆς νέας κατὰ τῆς Κρήτης ἐξστρατείας, τὴν παρελθούσαν πύπτῃ πολλὰ πολεμικὰ πλοῖα ἐξῆλθον ἀπὸ τὸν Νεὺσταθμον, καὶ ἐν τάξει ἐπιβιβάζονται ἐνταῦθα πολεμοφόδια καὶ ζωοτροφία διὰ νὰ ἀποπλεύσωσιν εἰς πρώτην διαταγήν. Βεβαιεῖται δὲ ὅτι ἡ Α. Ε. δ' ἀρχι-ναύαρχος Ταχίρ Πασσᾶς θέλει αὐτοπροσώπως διευθύνει τὴν ἐξστρατείαν ταύτην, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει προσεγγίξῃ ἀναχωρήσῃ, ἐκτὸς ἂν αἱ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμεινόμεναι νέαι εἰς Κρήτης εἰδήσεις εἶναι, ὡς ἐλπίζεται, πλέον εὐχάρι-στοι ἀπὸ τὰς προηγουμένας.

Ἡ Υ. Π. παρακάλεσεν ἐπισήμως τὰς διαφόρους πρεσβείας νὰ προσκαλέσωσι τοὺς πλοίαρχους τῶν ὑπὸ ἑξῆς σημαίων πλοίων νὰ λαμβάνωσιν ὑγειονομικὰ πιστοποιη-τικά ἀποπλέοντες ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ καταπλέοντες εἰς τὴν πόλιν ταύτην, νὰ παρουσιάζωνται εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐπιδεικνύωσι τὰ ἀποδημη-τήριά των καὶ νὰ ἐκπληρῶν τοὺς ὀριζόμενους τύπους ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις.

Ὁ Χουσεῖν Πασσᾶς, Πρόεδρος τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου, ἀπεβίωσε τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης τριτῆς, ἀπὸ ὁξείας νόσου. Ἡ κηδεία τοῦ ἐγενε τὴν ἐπαύριον μ' ἑλπὴν τὴν ἀνέκοιτο πομπὴν εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ θαλάμου. Ὁ Χουσεῖν Πασσᾶς ἦτον ἐπιφανὴς καὶ διὰ τὰ πολιτικὰ καὶ διὰ τὰ στρατιωτικὰ του προτερήματα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ στερήσις τοῦ ἐπροξένησε λύπην εἰς τὸ δῶμα τῶν ὑπουργῶν καὶ εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτὸν Εὐρωπαίους. Ὁ θάνατος τοῦ στρατηγοῦ τοῦτου, τοῦ ὁποῦ οὐδ' ἐξ ἀδόξου εἶναι εἰσέτι ἀγνώστως, ἔφερε κενὸν τι εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν δύ-σκολον ν' ἀνεπληρωθῇ.

Οἱ πρέσβεις τῆς Γερμανίας, Σαρδηνίας καὶ Τοσκάνης ἐπεσκέφθησαν τὰς τελευ-ταίας ταύτας ἡμέρας τὸν Ε. Ῥιφάτ Πασσᾶν καὶ τὸν ἐσυγχάρησαν διὰ τὸν διορι-σμὸν τοῦ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ Α. Ε. δ' Σαῖδ βεῖς, διορισθεὶς ἐσχάτως δεσφερδάρης τῆς Σμύρνης, ἔφρασε σήμερον τὸ πρωὶ διὰ νὰ ἀναλαβῇ τὰ νέα του καθήκοντα. Ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐφη-μίθη ὡς χρηστός καὶ ἀξίος, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλει καταβάλει ὅλα τὰ δύ-νατά του διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ ἀξίως τὰ καθήκοντά του.

Οἱ ἐν Σμύρῃ Προξένοι ἔλαβον κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Πόρτας, περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν λιμένων καὶ παραλίων τῆς Κρήτης, ἐκτὸς τῶν τεσσάρων κυ-ριωτέρων, τῶν Χανίων, Σούδας, Κανδίας καὶ Ῥεθύμνου· δ' ἀποκλεισμός ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 15 Μαΐου.

ΣΥΡΙΑ.

Αἱ τελευταῖαι εἰδήσεις ἀπὸ Συρίας τὰς ὑποίας ἔφερον τὸ Αὐστριακὸν Ἀτμοκίνητον δ' Κόμης Κολοθράτης εἶναι τῶν 17 ἐκ Βηρυτοῦ.

Τῇ 12 ἀνεγνώσθη ἐπισήμως εἰς μίαν τῶν μεγαλητέρων πλατειῶν τῆς πόλεως ταύτης τὸ Χάτι Σερίφι ἐν ᾧ τὸ Ὑψος τοῦ ἐκθέτει τὸ σχέδιον τὸ ὅποιον μελετᾷ νὰ ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς ὅσας ἐπέφερον εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡ Αἰγυπτιακὴ διοίκησις.

Ἐπὶ τῇ σκοτῇ τούτῳ οἱ διάφοροι χριστιανοὶ ἐπίσκοποι προσεκληθῆσαν νὰ διο-ρίσωσι ἀνὰ πέτε δημοφιλῆς· τῶν τοῦ μᾶλλον ἐπὶ νεμεσύνῃ καὶ χρηστοφίλῃ διακρινόμενους, οἵτινες ἐνωμένοι, ἐν συμβουλίῳ θέλουν σχεδιάσει το ἐκκλησιαστικὸν σύ-στημα το κατὰ τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ τόπου καὶ τὸν τόπον τῶν.

Ἡ καλὴ διανομὴ τῶν φόρων ἐπὶ τῶν προϋόντων τῶν ἰδιοκτησιῶν τοῦ τόπου, ἐπ-έστησεν ἰδίως τὴν προσοχὴν τῆς Υ. Π. Ἡ Συρία ἐξομοιούμενη μετὰ ὅλας τὰς ἐπὶ-χρῆς τοῦ Κράτους δὲν θέλει εἰς τὸ ἐξῆς πληθύνει. εἰμὴ τὰ δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας. Διὰ τοῦ μέτρου τοῦτου θέλουν ἀναμειβόλως προληφθῇ ὅλα αἱ τῶν δυνά-μει καὶ μεγάλας παραδόσεις· γενομένης καταχρήσεως.

Αἱ ταραχαὶ τῆς Δαμασκοῦ κατέπαυσαν· ἡ ἡσυχία δὲν ἐταράχθη ἔκτοτε πούθεν. Εἰς Σαῖδον τινὲς φανατικοὶ ἠθέλησαν ν' ἀντισταθῶσι εἰς τὰ μέτρα τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἡ τοπικὴ ἀρχὴ τοὺς περιέσειλε μετ' ὀλίγον.

(Ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ἠχοῦς.)

tale à l'Intendance, à l'effet d'exhiber leurs papiers et remplir les formalités prescri-tes par les lois sanitaires.

Les quatre officiers supérieurs autrichiens qui ont fait la dernière campagne de Syrie, ont eu l'honneur d'être présentés samedi dernier au Sultan par S. Exc. M. l'Intendance. Sa Hautesse leur a fait un accueil des plus gracieux et leur a témoigné dans les termes les plus flatteurs sa haute satisfaction pour leur belle conduite en Ly-rie et les services qu'ils ont rendus à l'empire ottoman.

Husséin pacha, président du conseil de guerre, a succombé dans la nuit de mar- di dernier à une maladie aiguë. Ses funérailles ont eu lieu le lendemain avec toute la pompe due au rang élevé qu'il occupait. Husséin pacha était aussi recommandable par ses talents comme homme politique, que par ses connaissances militaires, aussi a-t-il été vivement regretté par le ministère ottoman et par tous les Européens qui avaient eu occasion de le connaître. Le gouvernement de Sa Hautesse a fait une par- tie difficile à réparer par la mort de ce général, dont le successeur n'est pas encore connu.

Ces jours derniers, M. le ministre de Russie et MM. les chargés d'affaires de Sardaigne et de Toscane ont fait leur visite de félicitation à Son Exc. Rifaat Pasha, à l'occasion de sa nomination au ministère des affaires étrangères.

Son Exc. Salih bey, nommé récemment gouverneur de Smyrne, est arrivé ce ma- tin de la capitale pour prendre possession de son nouveau poste. Ce fonctionnaire a été précédé ici par une belle réputation de probité, de zèle et de talent, et nous ne doutons pas qu'il ne fasse tout ce qui dépendra de lui, dans l'exercice de ses fonc- tions, pour la soutenir dignement.

MM. les consuls de Smyrne ont reçu de leurs ambassadeurs à Constantinople, communication de la note officielle de la Porte, en date du 18, qui déclare la mise en état de blocus, à partir du 15 mai, des ports et côtes de l'île de Candie, à l'excep- tion des quatre principales échelles, la Canée, la Sude, Candie et Rettimo.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 157.) β'.

AVIS.

L'Agent Consulaire de S. M. le Roi des Français à Naxie fait savoir à qu'il appartient, que M^r. Philippe Simiane sujet français, propriétaire en cette Ile, est décédé *ab intestato*, et il invite tous ayant droit à la succession du dit défunt, à faire parvenir dans le délai légal leurs titres à cet office.

Naxie, le 15 Avril 1841.

L'Agent Consulaire

PH. de LASTIC de VIGOUROUX.

Ἀριθ. ἐγγράφ. 317.

(α.)

Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 152.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς μεθοδικὴν δημοπρασίαν τὸ ἀπλοῦν δέσιμον δύο χιλιάδων τόμων Α'. καὶ Β'. τῆς ἀνακάλυψης τῆς Ἀμερικῆς τοῦ Κάμπη, μεταφρασθείσης ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ εἰς τὸ Ἑλληνικόν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν Α'. τόμος σὺνκειται ἀπὸ 18 1/4 τυπωγραφικὰ φύλλα, ὁ δὲ Β'. ἀπὸ 16 ἐκτὸς τῶν ἐξωφύλλων, δοθησομένων συνάμα ἀπὸ τὸ Κατάστημα.

Ἡ δημοπρασία ἀρχεῖται τὴν 12 Μαΐου. ε. καὶ λήγει τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ, ὡραν 2. μ. μ. εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν.

Ὁ βιβλιοδέτης ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ Κατάστημα τοὺς ἀνω τόμους δεδεμένους ἐντὸς εἰκοσι πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν τυπωμάτων· τῶν ἀν-τίων θέλουν ληφθῇ καὶ δεθῇ δι' ἄλλου εἰς λογαριασμὸν τοῦ πρώτου· πρὸς ἐκπλή-ρωσιν τῆς ὑποχρέωσης ταύτης καὶ πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ καταστήματος ὁ τελευταῖος μειοδότης δεῖται νὰ δώσῃ ἀξιώσεων ἐγγυητὴν.

Ἡ ἐγγυησις τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Β. Γραμματείαν.

Τὸ δικαίωμα τοῦ κήρυκος εἶναι εἰς χάρος τοῦ βιβλιοδέτου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ὁ Οἰκονόμος καὶ Γραμματεὺς Α. Γ. Φιλάρετος.

Ἀριθ. πρωτ. 512, 318.

(β')

Ἀριθ. βιβλ. καταχωρ. 151.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ Β. ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ

Εἰδοποιεῖ τοὺς συνδρομητὰς τῆς μεταφράσεως τοῦ Γαλλικοῦ Πολιτικοῦ Κώδικος Κ. Κ. Νικόλαον Καπτανάκη, Νικόλαον Βελτάκη, Α. Πέσταν, Κ. Ἀβρονίδην, Ζεύχαριν, Γ. Ζαρερόπουλον, Ἰωάννην Ἀντωνιάδην, Γ. Σκαλίδην, Π. Παπα-διαμαντόπουλον, Κωνσταντῖνον Ἀντωνιάδην, Πλάτωνα Παπαγιαννακόπουλον, Χ. Χριστόπουλον, Γ. Καλαμοχώρη, Α. Κοντάκη, Κωνσταντ. Ζεγγινῆν, Παναγ. Δημιδῆν, Χρυσὸν, Ἀθανάσιον Φωτιάδην, Ν. Κορέσιον, Ἀνδρέαν Κορομηλῆν, Θ. Λοναρόν, Πανσταν Χοιδῶν, Ν. Β. Κοδρικῶν, Διονύσιον Παναγιώτου, Γρηγόριον Παλαιολόγον, Στέφανον Εὐκλείδην, Κ. Κοκκίδην, Γ. Α. Ἀγγελόπουλον, Γεώργιον Δούκην, ἕκαστον δι' ἑν σῶμα.

Π. Τριανταφύλλην διὰ δεκαπέντε σῶματα, καὶ Στ. Νικολαίδην δι' εἰκοσι, νὰ προστίσωσιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης, νὰ λάβωσιν ἀπὸ τὸ Κατάστημα καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν φύλλων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν βιβλίων των.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀνω προθεσμίας ὅσα φύλλα μείνωσιν εἰς τὸ κατάστημα ἀζη-τήτα, θέλουν δοθῇ δι' ἀπομάκρυνσιν εἰς τὰ ἐργαστήρια, χωρὶς ἐν τούτοις οἱ μὴ πλη-ρωσαντες συνδρομηταὶ νὰ ἀπαλλαγθῶσι τῆς πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν των, δι' ἃς θέλουν σταλῇ εἰς τοὺς ἀρμοδίους ταμίαις τὰ δυνάμει των πρὸς εἰσπραξίν τοῦ χρέους των.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 24 Ἀπριλίου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ὁ Οἰκονόμος καὶ Γραμματεὺς Α. Γ. Φιλάρετος.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 121)

Τὸ ἐν Σμύρῃ Β. Ἑλληνικὸν Προξένεϊον

Δηλοποιεῖ,

Ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ Προξένεϊου τούτου ὑπ' ἀριθ. 75 καὶ σημερινῆς ἡμερο-μηνίας ὁ Κ. Δανιὴλ Ἀποστόλου διορίσθη διαχειριστὴς τῆς εὐρεθείσης περιουσίας τοῦ ἐνταῦθα ἀποβιώσαντος Παύλου Ἀχμπίρη ὑπηκόου Ἑλλήνου καὶ δημότου Πόρου. Διὸ προσκαλοῦνται διὰ τοῦ παρόντος ὅσοι τυχόν ἤθελον εἶναι κληρονομικὰ δικαι-ώματα ἢ ἄλλως πως ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῇ ῥηθείσῃ περιουσίᾳ νὰ παρουσιασθῶσι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμων ἐπιτρόπων τῶν ἐνώπιον τοῦ μνησθέντος διαχειριστοῦ.

